

Anmelderen har for nylig her i Tidskriftet givet en ganske kort Oversigt over de Formationer, der findes paa Øen, til hvilken Oversigt Læseren iøvrigt henvises; Hovedresultaterne af Hr. Quin's Undersøgelser er følgende:

Hele Østenden og den nordlige Del af Vestenden af St. Croix indtages af en overvejende af Skifer bestaaende, saakaldet „Bluebeach“-Formation, der temmelig sikkert er dannet i Slutningen af Kridttiden. Lagene er overalt meget stejle, ofte ganske lodrette eller endogaa overhældende; Faldretningerne kan indordnes i to Grupper, en omtrent mod Syd og en anden omtrent mod Nordøst; indføres disse Retninger paa Kortet, viser de, at hele Formationen er ordnet i en Række Folder, hvis Akser har Retning fra Nordvest til Sydøst; Folderne ligger imidlertid ikke vandret, men hæver sig stærkt mod Nordvest; heraf kan man slutte, at Øen først har modtaget et stærkt Tryk fra Nordnordøst og siden et fra Nordvest. Efter den Tid har den forenede Virkning af Luften, Regnen og Havet borttaget en stor Del af Lagene, saa at der blev dannet en Slette, strækkende sig over hele den mellemste og sydvestlige Del af Øen; ved en følgende Sænkning er denne kommet under Havet og er blevet dækket med nyere Dannelser.

Disse, der udgør den anden af Øens Hovedformationer, bestaar af hvid Kalksten og Mergel, sandsynligvis fra Miocentiden. Lagene er i Reglen ganske svagt hældende, og en nærmere Undersøgelse af Hældningsretningerne viser, at de har været underkastede lignende Foldninger som de ældre Dannelser; dog er Forholdene her endnu mere udviklede end ved den ældre Formation og der findes Spor af Foldningsakser, der gaar omtrent vinkelret paa den før nævnte Retning. Efter Kalkstens Dannelsen er Øen igen hævet over Havet

og den nuværende Overflade er væsentlig et Resultat af Nedbrydningens Virksomhed, hvilket ogsaa nærmere udvikles i Bogen.

Til Forstaaelsen af de ovenfor nævnte Strukturforhold er der i Teksten indsat en Del Kort og skematiske Figurer, ligesom ogsaa enkelte vel udførte fotografiske Gengivelser viser Formationernes landskabelige Udseende og nogle af de vigtigste Forsteninger.

O. B. Bøggild.

Globus-Karte. *Weltkarte in Teilkarten in einheitlichem Flächenmassstabe mit einer Statistischen Tabelle der selbständigen Staaten und der deutschen Kolonien* entworfen und herausgegeben von Sipman, Hauptmann und Mitglied des Ingenieur-Komitees. Verlag von Dietrich Reimer (Ernst Vohsen) in Berlin.

Dette lille Verdenskort, der sælges til den billige Pris af 1 Mk., egner sig især til Skolebrug, men ogsaa for Fagfolk er det særdeles egnet til Benyttelse; idet man paa Kortet, der bestaar af udfoldede Stykker af Globen, straks ser Landene i deres rigtige Størrelsesforhold og med deres rigtige Beliggenhed imellem Ækvator og Polerne. Ved Undervisning i Skolen ser Eleverne, hvorledes en Globus opstaar, og de indprenter sig her lettere Billedet af Jordoverfladen end ved de almindelige Verdenskort. Meget praktisk og bekvem at benytte er den lille statistiske Tabel, der giver Oversigt over Landenes Areal, Indbyggerantal, Hær, Flaade, Aarsbudget, Statsgæld, Mønt, Post og Telegraf, Jærnbaner, Handelsflaade, Udenrigshandel og vigtigste Udførselsartikler.

Ole Olufsen.

Ny Literatur

(indkommet til Selskabets Bibliotek).

Evropa.

Hydrographische Untersuchungen im nördlichen Teile der Ostsee, Bottnischen und Finnischen Meerbusen in den Jahren 1898—1904. Helsingfors. 1907. Leipzig Wilh. Engelmann. 4°, 144 S. med Kort (omtalt i dette Hefte).

Sveriges geologiska Undersökning. Beskrifning til Kartblad: Västervik, Boxholm, Jönköping och Svinhult.

Afrika.

Les Premiers Colons de Souche Européenne dans l'Afrique du Nord par L. Bertholon (2. P.). Paris 1907. 8°, 235 S.

Official Organ of the Congo Reform Association: The Outlook. April—Octbr. 1907.